

Principalele mijloace de acces la instanțele judecătorești și mecanisme de soluționare a litigiilor în cazul nerespectării egalității de tratament a lucrătorilor U.E. pe teritoriul României

[Legea nr. 53/2003 – Codul Muncii](#) / [Legea nr. 62/2011 – Legea dialogului social](#) / [Legea nr. 134/2010 – Noul Cod de Procedura Civilă](#) conțin în articolele lor mecanismele de contestație și mijloace accesibile pentru a asigura conformitatea cu legislația națională privind protecția lucrătorilor, cu respectarea egalității de tratament a lucrătorilor U.E. pe teritoriul României.

[Legea nr. 53/2003 - Codul Muncii](#), republicată, cu modificările și completările ulterioare:

-Articolul 266 – jurisdicția muncii are ca obiect soluționarea conflictelor de muncă cu privire la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea contractelor individuale sau, după caz, colective de muncă, precum și a cererilor privind raporturile juridice dintre partenerii sociali, stabilite potrivit prezentului cod.

-Articolul 267 privind conflictele de muncă – pot fi părți în conflictele de muncă: salariații, precum și orice altă persoană titulară a unui drept sau a unei obligații în temeiul prezentului cod, al altor legi sau al contractelor colective de muncă; angajatorii - persoane fizice și/sau persoane juridice; agenții de muncă temporară, utilizatorii, precum și orice altă persoană care beneficiază de o muncă desfășurată în condițiile Legii nr.53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare; sindicatele și patronatele; alte persoane juridice sau fizice care au această vocație în temeiul legilor speciale sau al Codului de procedură civilă.

-Articolul 269, Articolul 270, Articolul 271 privind competența materială și teritorială – cererile referitoare la judecarea conflictelor de muncă se adresează instanței competente în a cărei circumscripție reclamantul își are domiciliul sau reședința ori, după caz, sediul, iar cauzele prevăzute la Articolul 266 sunt scutite de taxa judiciară de timbru și de timbrul judiciar. Totodată, cererile referitoare la soluționarea conflictelor de muncă se judecă în regim de urgență.

În conformitate cu dispozițiile [Legii nr. 53/2003 - Codul Muncii](#), la cererea membrilor lor, sindicatele pot să îi reprezinte pe aceștia în cadrul conflictelor de muncă.

[Legea nr. 62/2011 - Legea dialogului social](#), republicată, cu modificările și completările ulterioare:

-Articolul 208, Articolul 210 privind conflictele individuale de muncă – acestea se soluționează în primă instanță de către tribunal, cererile referitoare la soluționarea conflictelor individuale de muncă adresându-se tribunalului în a cărui circumscripție își are domiciliul sau locul de muncă reclamantul.

-Articolul 211 – cererile pot fi formulate de cei ale căror drepturi au fost încălcate, după cum urmează:

- a) măsurile unilaterale de executare, modificare, suspendare sau încetare a contractului individual de muncă, inclusiv angajamentele de plată a unor sume de bani, pot fi contestate în termen de 45 de zile calendaristice de la data la care cel interesat a luat cunoștință de măsura dispusă;
- b) constatarea nulității unui contract individual de muncă poate fi cerută de părți pe întreaga perioadă în care contractul respectiv se aplică;
- c) plata despăgubirilor pentru pagubele cauzate și restituirea unor sume care au format obiectul unor plăți nedatorate pot fi cerute în termen de 3 ani de la data producerii pagubei.

[Legea nr. 134/2010 – Noul Cod de Procedura Civilă](#), cu modificările și completările ulterioare:

-Articolul 4 privind aplicarea prioritara a dreptului Uniunii Europene – în materiile reglementate de prezentul cod, normele obligatorii ale dreptului Uniunii Europene se aplică în mod prioritar, indiferent de calitatea sau de statutul părților.

-Articolul 6 privind dreptul la un proces echitabil, în termen optim și previzibil – orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în termen optim și previzibil, de către o instanță independentă, imparțială și stabilită de lege. În acest scop, instanța este datoră să dispună toate măsurile permise de lege și să asigure desfășurarea cu celeritate a judecării.

-Articolul 8 reglementează explicit principiul egalității de tratament – în procesul civil, părților le este garantată exercitarea drepturilor procesuale, în mod egal și fără discriminare.